

บทที่ ๖

ปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

จากการวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูลที่ไต่จากการสำรวจ ที่ได้กล่าวไว้แล้วในข้างต้นนั้น พบว่ามีสถานประกอบการต่าง ๆ ในนิคมอุตสาหกรรมบางปูยังมีปัญหาในเรื่องของการบริหารงาน ด้านความปลอดภัยอยู่ ซึ่งสรุปปัญหาที่สำคัญ ๆ ได้ดังนี้

๑. สถานประกอบการส่วนใหญ่ยังขาดบุคลากรที่ทำหน้าที่ด้านความปลอดภัยโดยตรง ทำให้งานด้านความปลอดภัยต้องฝากไว้กับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ฝ่ายผลิต ฝ่ายบุคคล เป็นต้น ซึ่งตามปกติหน่วยงานเหล่านี้ก็มีงานประจำซึ่งเป็นการระดมมากแล้ว ทำให้งานด้านความปลอดภัยถูกละเลย และไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร ซึ่งมีสาเหตุดังนี้

สถานประกอบการส่วนใหญ่ (๑๑ แห่งจาก ๑๔ แห่ง) ยังไม่มีหน่วยงานด้านความปลอดภัยตั้งขึ้นโดยเฉพาะเพื่อรับผิดชอบงานในคานัน ทั้งนี้รูปแบบของหน่วยงานด้านความปลอดภัยจะเป็นแบบที่เรียกว่าสายงาน (Line) กล่าวคืองานด้านความปลอดภัยจะถูกสอดแทรกอยู่ตามลำดับของสายการบังคับบัญชา จึงทำให้งานด้านความปลอดภัยต้องฝากอยู่กับหน่วยงานต่าง ๆ ในสถานประกอบการ ประกอบกับทางสถานประกอบการทั้ง ๑๑ แห่ง มิได้จัดให้มีบุคลากรที่รับผิดชอบงานด้านความปลอดภัยโดยตรง จึงทำให้งานด้านความปลอดภัยไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร เพราะต่างคนต่างมุ่งในงานประจำของตนเป็นหลัก

๒. ผู้บริหารระดับสูงมิได้ให้ความสำคัญต่องานด้านความปลอดภัยอย่างแท้จริง ส่วนใหญ่จะมุ่งที่ผลผลิตและกำไรก่อนเป็นอันดับแรก ซึ่งจะพบสาเหตุดังนี้

ตามปกติผู้บริหารระดับสูง จะเป็นผู้ที่รับผิดชอบต่อการบริหารงานโดยส่วนรวมขององค์กร ทั้งนี้งานด้านความปลอดภัยจึงเป็นส่วนหนึ่งของผู้บริหารระดับสูง จะต้องรับผิดชอบด้วย โดยจะต้องสนับสนุนและให้ความสำคัญต่องานด้านนี้อย่างแท้จริง แต่จากการสำรวจพบว่าส่วนใหญ่แล้ว นโยบายด้านความปลอดภัยถูกกำหนดขึ้นอย่างไม่เป็นลายลักษณ์อักษร โดยผู้บริหารระดับกลางคือผู้จัดการฝ่ายผลิต หรือผู้จัดการโรงงาน เป็นส่วนใหญ่โดยเปิดโอกาสให้ผู้บริหารระดับต้น คือหัวหน้าคณงาน ผู้ควบคุมงาน มีส่วนรวมน้อยมาก หรือจะเห็นไต่จากการแสดงความคิดเห็นของ

คนงานตองานด้านความปลอดภัย ก็จะพบว่าคนงานที่เสนอความคิดว่าฝ่ายบริหารควรกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรให้ทราบโดยทั่วกัน สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารระดับสูงมิได้ให้ความสำคัญต่องานด้านความปลอดภัยอย่างแท้จริง เพราะถ้าให้ความสนใจอย่างแท้จริงแล้วนโยบายด้านความปลอดภัยจะต้องถูกกำหนดโดยชัดเจน และถือเป็นหลักปฏิบัติโดยทั่วกัน

ในด้านการป้องกันอุบัติเหตุพบว่ายังไม่ได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารเท่าที่ควร เช่น ไม่ได้จัดเตรียมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลไว้อย่างเพียงพอ ไม่มีการวิเคราะห์เพื่อหาสาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น มิได้จัดบันทึกหรือทำสถิติเกี่ยวกับอุบัติเหตุ ไม่จัดให้มีการตรวจสอบสภาพร่างกายของคนงานประจำปี และคู่มือกฎระเบียบข้อบังคับว่าด้วยความปลอดภัยมิได้จัดทำขึ้น เป็นต้น

สาเหตุอื่น ๆ ที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารระดับสูงมิได้ให้ความสำคัญต่องานด้านความปลอดภัยอย่างแท้จริงก็คือ ในการจัดฝึกอบรมให้แก่คนงานนั้น เป้าหมายส่วนใหญ่จะอยู่ที่สอนให้คนงานรู้จักวิธีการทำงานที่ถูกตองและปลอดภัยมากกว่าที่จะให้คนงานเกิดสามัญสำนึก ในการระวังภัยอันตรายของตัวเอง จึงทำให้การฝึกอบรมขาดหลักการที่ดี เช่น ไม่มีการวิเคราะห์คนงานที่จะเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อจะจัดเตรียมหลักสูตรการสอนให้เหมาะสมกับคนและเวลา เป็นต้น ซึ่งมีผลทำให้การฝึกอบรมไม่ได้ผลเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากมีคนงานอีกเป็นจำนวนมากที่ยังไม่ได้รับความรู้อย่างแท้จริงตามที่ฝ่ายบริหารต้องการ นอกจากนี้ผลเสียหายที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุเหล่านี้จะเป็นผลเสียหายทางอ้อมมากกว่าทางตรง เช่น จะออกมาในรูปแบบของประสิทธิภาพในการทำงานลดต่ำลง เกิดความขัดแย้งขึ้นระหว่างฝ่ายคนงานและฝ่ายบริหาร เสียเวลาการทำงาน คนงานเสียขวัญกำลังใจ ฯลฯ ซึ่งความสูญเสียเหล่านี้มักจะถูกมองข้ามไปเนื่องจากมิได้ออกมาในรูปแบบของจำนวนเงินนั่นเอง

๓. คนงานส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ในเรื่องของความปลอดภัยในการทำงานที่ชัดเจน ซึ่งจะเห็นได้จาก มีคนงานจำนวนมากถึงร้อยละ ๔๖.๑๖ (ตารางที่ ๔๔) ที่ยังไม่เคยได้รับการอบรมในเรื่องของความปลอดภัย และคนงานกลุ่มนี้เกือบจะทั้งหมดคือร้อยละ ๔๔.๑๕ (ตารางที่ ๔๖) ต้องการให้ทางสถานประกอบการให้ความรู้แก่พวกเขาในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงาน เช่น สิ่งต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดอันตรายและวิธีป้องกัน การใช้เครื่องมือเครื่องจักรในการทำงาน และวิธีปฏิบัติงานที่หลีกเลี่ยงอันตราย เป็นต้น และจากตารางที่ ๖๐ ซึ่งแสดงความกีดกันของคนงานตองานด้านความปลอดภัยพบว่าคนงานส่วนใหญ่ ต้องการให้ทางสถานประกอบการฝึกอบรมให้ความรู้แก่พวกเขาในเรื่องของความปลอดภัยในการทำงานมาเป็นอันดับแรก ซึ่ง

แสดงให้เห็นว่าคนงานยังขาดความรู้ในเรื่องของความปลอดภัยในการทำงานอยู่เนือง ความกิดเห็นส่วนใหญ่จึงออกมาในรูปของความต้องการให้ทางสภาประกอบการจัดฝึกอบรมให้

นอกจากนี้ยังพบสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าคนงานยังขาดความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องของความปลอดภัยอีก เช่น มีคนงานกลุ่มหนึ่งที่ไม่ใช่ผู้ประกอบการอันตรายส่วนบุคคลในขณะปฏิบัติงาน โดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากถือคิรัคาญและนายจ้างไม่เคยสนใจถึงประโยชน์ที่จะได้รับ จากการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตราย บางครั้งคนงานก็จะไม่หยุดเครื่องจักรขณะซ่อมหรือทำความสะอาด ไม่สนใจต่อคำห้ามเตือนหรือทำงานทั้ง ๆ ที่รู้ว่าสภาพร่างกายไม่พร้อมที่จะปฏิบัติงานได้ เช่น อ่อนเพลียเกินไป เป็นต้น

อีกสิ่งหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าคนงานยังขาดความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องของความปลอดภัยก็คือ คนงานส่วนใหญ่ไม่เข้าใจว่า "อุบัติเหตุเป็นสิ่งป้องกันได้" ดังจะเห็นได้จาก ตารางที่ ๕๕ ซึ่งมีคนงานถึงร้อยละ ๒๓.๒๔ ที่ตอบว่าสาเหตุอุบัติเหตุมาจากสิ่งที่ป้องกันไม่ได้จริง ๆ ซึ่งเป็นความกิดที่ไม่ถูกต้องนัก หรือจากตารางที่ ๕๕ แสดงให้เห็นว่ายังมีคนงานอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งมีถึงร้อยละ ๒๓.๒๔ ที่เข้าใจว่างานด้านความปลอดภัยเป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารแต่เพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น โดยมิได้คำนึงถึงว่าการทำงานด้วยความปลอดภัยนั้นจะต้องร่วมมือกันทั้งฝ่ายนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งสิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าคนงานยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของความปลอดภัยที่พอ

๕. สภาประกอบการณ์ส่วนใหญ่ยังขาดการส่งเสริมหรือจูงใจคนงานด้านความปลอดภัยซึ่งจะเห็นได้ว่า มีสภาประกอบการณ์ถึงร้อยละ ๒๓.๒๖ ที่ไม่เคยจัดให้มีการส่งเสริมงานด้านความปลอดภัยขึ้น เช่น ไม่มีบอร์ดข่าวสารด้านความปลอดภัย ไม่มีโปสเตอร์หรือแผนภาพต่าง ๆ ด้านความปลอดภัย ไม่มีการชกของชมเชยคนงานผู้ปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องแลความปลอดภัย เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไข้ปัญหา

การแก้ปัญหาข้างกล่าวข้างต้นควรจะดำเนินการดังนี้

๑. จัดตั้งหน่วยงานด้านความปลอดภัยขึ้นเป็นเอกเทศ เพื่อรับผิดชอบงานด้านความปลอดภัยโดยตรง ในสภาประกอบการณ์ขนาดเล็กอาจไม่สะดวกที่จะตั้งหน่วยงานด้านความปลอดภัยขึ้น เช่นมีคนน้อยเกินไปกรณีนี้อาจทำโดยแต่งตั้งบุคคลใด บุคคลหนึ่ง เป็นผู้รับผิดชอบงานด้านความปลอดภัยโดยเฉพาะโดยขึ้นตรงต่อผู้บริหารระดับสูง

การจัดตั้งหน่วยงานหรือบุคคลที่รับผิดชอบงานด้านความปลอดภัยโดยเฉพาะเช่นนี้ จะ

ทำให้งานด้านความปลอดภัยได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นเพราะไม่เป็นเพียงงานฝากเท่านั้น เนื่องจากมีผู้รับผิดชอบโดยตรงนั่นเอง

๒. ผู้บริหารระดับสูงควรให้การสนับสนุน หรือให้ความสำคัญต่องานด้านความปลอดภัยอย่างจริงจัง เช่น จัดให้มีสิ่งต่อไปนี้

กำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยไว้เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน เพื่อเป็นหลักในการปฏิบัติของพนักงานในสถานประกอบการ การมีนโยบายด้านความปลอดภัยที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษรจะเป็นการแสดงให้เห็นว่าทางสถานประกอบการ ให้ความสำคัญในงานด้านนี้ อย่างแท้จริงและในการกำหนดนโยบายนั้นควรเปิดโอกาสให้ผู้บริหารในระดับที่เกี่ยวข้องกับงานด้านความปลอดภัย เช่น หัวหน้าคนงาน ผู้ควบคุมงาน ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้วย เนื่องจากผู้บริหารระดับต้นเป็นผู้ที่รับนโยบายเหล่านั้นไปปฏิบัติ และเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับคนงาน ดังนั้นจึงสามารถให้ความเห็นได้ว่านโยบายที่วางไว้นั้นสามารถนำไปใช้ในทางปฏิบัติหรือไม่ เนื่องจากนโยบายที่ดีจะต้องสามารถนำไปปฏิบัติได้

ควรให้การสนับสนุนการป้องกันอุบัติเหตุเพิ่มขึ้น เช่น จัดทำหนังสือคู่มือกฎระเบียบข้อบังคับในการปฏิบัติงาน ตรวจสอบสภาพร่างกายให้แก่พนักงานทุก ๆ ปี จัดเตรียมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้พอเพียงกับความต้องการของคนงาน สอบส่วนและวิเคราะห์หาสาเหตุของอุบัติเหตุทุก ๆ ครั้งเมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นไม่ว่าจะเป็นอุบัติเหตุที่รุนแรงหรือไม่ จัดทำบันทึกเกี่ยวกับอุบัติเหตุ เช่น รายงานอุบัติเหตุ รายงานการปฐมพยาบาล ฯลฯ ซึ่งอาจนำข้อมูลบันทึกเหล่านี้ไปคำนวณหาอัตราการเกิดหรือความรุนแรงของอุบัติเหตุได้ เพื่อรวบรวมไว้เป็นสถิติอันจะเป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริหารงานด้านความปลอดภัยให้ดียิ่งขึ้น

การจะทำให้ผู้บริหารระดับสูงให้ความสำคัญต่องานด้านความปลอดภัยได้นั้น จะต้องพัฒนาผู้บริหารของสถานประกอบการต่าง ๆ โดยการให้ความรู้อย่างกว้าง ๆ ทั่วไปในงานด้านความปลอดภัย เช่น วิธีการส่งเสริมงานด้านความปลอดภัย วิธีการฝึกอบรมคนงานที่ถูกต้อง และให้ผลว่าควรมีเป้าหมายอยู่ที่ต้องการให้คนงานเกิดสำนึกสำนึกในการระมัดระวังโดยตัวตัวเองซึ่งการจะบรรลุเป้าหมายเช่นนั้นได้ จะต้องมีส่วนคนในการฝึกอบรมที่รัดกุม กล่าวคือ จะต้องมีการวิเคราะห์คนงานที่จะเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อระดับการศึกษา ประสบการณ์ ความสามารถพิเศษ ฯลฯ เพื่อจะได้แบ่งกลุ่มและกำหนดระยะเวลาในการฝึกอบรมได้อย่างเหมาะสม ภัยความสามารถของคนงาน จากนั้นจึงจัดเตรียมหลักสูตรการฝึกอบรมซึ่งเนื้อหาสาระของหลักสูตรจะต้อง

เหมาะสมกับระดับความสามารถของงานที่เราได้วิเคราะห์เอาไว้ จากนั้นจะเป็นการจัดเตรียม อุปกรณ์การสอนและบุคลากรผู้ฝึกอบรม พร้อมทั้งกำหนดวัตถุประสงค์ประเมินผลการฝึกอบรม ซึ่งในการพัฒนาผู้บริหารนั้น ควรพยายามชี้หรือเน้นให้เห็นถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นได้ ถ้าหากละเลยต่องานด้านความปลอดภัย เช่น เสียการรักษาพยาบาล ค่าทดแทน ซึ่งเป็นผลเสียหายทางตรง นอกจากนี้อาจทำให้กระบวนการผลิตหยุดชะงัก ประสิทธิภาพการทำงานต่ำลง เครื่องจักรและอุปกรณ์อาจชำรุดเสียหายต้องเสียค่าซ่อมแซม เสียเวลาในการทำงานของเพื่อนร่วมงาน เสียชื่อเสียงของกิจการ ฯลฯ ซึ่งเป็นผลเสียหายทางอ้อม ตรงข้ามหากกิจการใดให้ความสำคัญต่องานด้านนี้ ก็จะทำให้เกิดผลดี เช่น ทำให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างฝ่ายนายจ้างและฝ่ายคนงาน เพิ่มขวัญกำลังใจในการทำงาน ทำให้ปริมาณการผลิตเพิ่มสูงขึ้น ลดต้นทุนการผลิต ฯลฯ อันจะมีผลต่อกำไรของทางสถานประกอบการ คือทำให้มีกำไรเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งควรแสดงให้เห็นในรูปของตัวเลข

๓. การจัดฝึกอบรมในระดับคนงานเพิ่มขึ้น เพราะจะช่วยแก่พฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องของคนงานใดเนื่องจากการฝึกอบรมจะทำให้คนงานใดเข้าใจถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ อันตราย และผลเสียหายที่จะได้รับจากการเกิดอุบัติเหตุ พร้อมทั้งวิธีการป้องกันนั้นก็ในการฝึกอบรมจะเน้นถึงอันตรายและการป้องกันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ของคนงาน กล่าวคือการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายบุคคล วิธีการปฏิบัติงานที่ถูกต้องและปลอดภัย การปฐมพยาบาล การดับเพลิง การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในโรงงาน เป็นต้น นอกจากนี้ควรเน้นให้คนงานเข้าใจด้วยว่าอุบัติเหตุต้องมีสาเหตุมิใช่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเอง และอุบัติเหตุเป็นสิ่งป้องกันมิใช่เป็นเรื่องของเคราะห์กรรม

การฝึกอบรมเพื่อความปลอดภัยนั้นควรจะทำเป็นระยะ ๆ เพื่อเป็นการทบทวนอยู่เสมอ โดยจะต้องอธิบายให้คนงานเข้าใจคววว่าเพื่อผลประโยชน์ซึ่งร่วมกัน ระหว่างฝ่ายนายจ้างและฝ่ายคนงาน กล่าวคือ เพื่อสวัสดิภาพและความปลอดภัยของคนงานเองและประโยชน์ที่ครอบครัวจะได้รับ และเพื่อประโยชน์ของทางสถานประกอบการ เช่น ช่วยลดต้นทุนการผลิต เพิ่มขวัญกำลังใจในการทำงาน เพิ่มปริมาณการผลิต ฯลฯ ด้วยเหตุนี้เรื่องความปลอดภัยจึงต้องรับผิดชอบร่วมกันระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายคนงาน มิใช่เป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารแต่เพียงฝ่ายเดียว ดังนั้นคนงานจึงควรให้ความร่วมมือกับฝ่ายบริหาร เช่น ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับด้านความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด หรือเมื่อพบสภาวะที่ไม่ปลอดภัยใด ๆ ให้รีบรายงานให้ฝ่ายบริหารทราบโดยทันที เป็นต้น

๔. การมีการส่งเสริมงานด้านความปลอดภัยขึ้นในแต่ละสถานประกอบการ ซึ่งจะเป็นทางหนึ่งที่จะจูงใจหรือปลุกฝังให้คนงานมีจิตสำนึกถึงความปลอดภัยอยู่เสมอ ซึ่งมีวิธีการส่งเสริมได้

ไคหลายวิธี เช่น

๓. การใช้โปสเตอร์หรือป้ายโฆษณาติดไว้ในบริเวณที่มีอันตรายหรือติดไว้ในที่ซึ่งคนงานสามารถเห็นได้บ่อย ๆ โดยชัดเจน เช่น ประตูทางเข้าโรงงาน เป็นต้น

๔. การทำบอร์ดข่าวสารเพื่อให้ความรู้แก่คนงานในเรื่องของความปลอดภัยข่าวสารนี้ บางครั้งอาจนำมาเผยแพร่ในรูปของภาพยนตร์หรือสไลด์ก็ได้ ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นให้คนงานสนใจในงานด้านความปลอดภัยยิ่งขึ้น

๕. การแข่งขันด้านความปลอดภัย อาจเป็นการแข่งขันกันระหว่างแผนกต่าง ๆ ภายในสถานประกอบการ ซึ่งควรมีรางวัลให้กับผู้ชนะด้วย การแข่งขันเช่นนี้จะทำให้ผู้ควบคุมงานและตัวคนงานเองมีความกระตือรือร้นในการรักษาความปลอดภัย การแข่งขันนี้อาจกระทำกันระหว่างคนงานภายในสถานประกอบการ เช่น ถ้าคนงานผู้ใฝ่ปฏิบัติงานดีโดยถูกต้องและปลอดภัยจะได้รับรางวัลของชมเชย เป็นต้น

๖. จิตนุเคราะห์การด้านความปลอดภัยขึ้น เพื่อเป็นการจูงใจให้คนงานสนใจงานด้านนี้เพิ่มขึ้น ในกิจกรรมอาจมีการแสดงถึงประสิทธิภาพของอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลต่าง ๆ อาทิ หมวกนิรภัย รองเท้านิรภัย แวนตานิรภัย ฯลฯ เช่น เอาวัตถุหนัก ๆ ทิ้งจากที่สูงลงมาถูกหมวกนิรภัย เพื่อให้คนงานเห็นถึงประสิทธิภาพ เป็นต้น อาจมีการแจกสติกเกอร์หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานด้านความปลอดภัย เพื่อเป็นการกระตุ้นจูงใจคนงานให้สนใจในเรื่องความปลอดภัยเพิ่มขึ้น

๗. ใช้การติดต่อสื่อสารแบบสองทาง (Two Ways Communication) ซึ่งเป็น การที่ฝ่ายบริหารหรือฝ่ายนายจ้างเปิดโอกาสให้ฝ่ายคนงานแสดงหรือเสนอความคิดเห็นต่าง ๆ เพื่อนำเอาข้อเสนอเหล่านั้นไปใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจในการบริหารงานด้านความปลอดภัย เนื่องจากเป็นวิธีที่ฝ่ายบริหารจะใกล้ชิดจริงหรือข้อเสนอแนะที่ดี ๆ มากมาย ซึ่งอาจทำได้โดยการจัดประชุมร่วมกันระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายคนงาน เพื่อเปิดโอกาสให้คนงานมีส่วนร่วมในการบริหารงานด้วย หรืออาจจัดให้มีตู้แสดงความเห็นเพื่อความปลอดภัย (Safety Suggestion Box) โดยตั้งไว้ในที่ซึ่งคนงานจะใส่ความคิดเห็นลงไปได้โดยสะดวกและลับตาคน ฝ่ายบริหารควรรวบรวมข้อเสนอแนะบ่อย ๆ ข้อเสนอแนะใหม่ประโยชน์ต่อกิจการควรมีรางวัลมอบให้แก่ผู้เสนอโดยตรง สำหรับข้อเสนอที่ดีฝ่ายบริหารมียอมรับควรมีคำอธิบายสั้น ๆ ถึงเหตุผลที่มิยอมรับให้คนงานได้ทราบด้วย

การที่จะทำให้สถานประกอบการต่าง ๆ ดำเนินการตามวิธีการทั้ง ๔ ประการดังกล่าวข้างต้น เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น จำเป็นที่ต้องจูงใจให้เจ้าของกิจการ หรือผู้บริหารของสถานประกอบการต่าง ๆ ให้เห็นถึงความสำคัญในเรื่องเหล่านี้ก่อนเป็นอันดับแรก เพราะถ้าเจ้าของกิจการหรือผู้บริหารระดับสูงเห็นความสำคัญในเรื่องความปลอดภัยแล้ว ก็จะทำการส่งเสริมงานด้านนี้ภายในสถานประกอบการของตน กล่าวคือ อาจมีการตั้งหน่วยงานด้านความปลอดภัย มีนโยบายด้านความปลอดภัยเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อเป็นหลักปฏิบัติงานแก่พนักงาน มีการฝึกอบรมพนักงาน และมีการจูงใจพนักงานเพื่อความปลอดภัย หรืออาจมีการสนับสนุนโดยวิธีอื่น ๆ ทั้งนี้ทางนิคมอุตสาหกรรมจึงควรเป็นฝ่ายริเริ่มจูงใจ เจ้าของกิจการหรือผู้บริหาร ของสถานประกอบการต่าง ๆ ใหมาส่งใจในงานด้านความปลอดภัยนี้โดย

ข้อที่หนึ่ง ต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะทำให้เจ้าของกิจการ หรือผู้บริหารของสถานประกอบการต่าง ๆ ใฝ่ตระหนักถึงความสำคัญของงานด้านความปลอดภัย โดยพยายามเน้นถึงประโยชน์ที่จะได้รับ เช่น ทำให้เพิ่มผลผลิตลดต้นทุนการผลิต ก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างฝ่ายนายจ้างและลูกจ้าง เพิ่มขวัญกำลังใจในการทำงาน ฯลฯ อันจะเป็นการพัฒนาผู้บริหารของสถานประกอบการต่าง ๆ ให้สนใจและมีทัศนคติที่ถูกต้องงานด้านความปลอดภัย ซึ่งทางนิคมฯ อาจดำเนินการได้หลายวิธี เช่น

๑. ใช้วารสารหรือเอกสารสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ขึ้นจรรยาละเอียดถึงความสำคัญ และประโยชน์ที่จะได้รับในสถานต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วข้างต้น โดยพยายามแสดงให้เห็นเป็นตัวเลขพร้อมทั้งบรรยายถึงวิธีการบริหารงานความปลอดภัย เช่นวิธีการส่งเสริมงานด้านความปลอดภัย ซึ่งสามารถทำได้กับสถานประกอบการทุกประเภท อันได้แก่ บอร์ดความปลอดภัย ศูนย์แสดงความกิตติมเพื่อความปลอดภัย ไปสเตอร์ การให้รางวัลประจำปีแก่พนักงานที่ทำงานดี คุ้มโดยปลอดภัย เป็นต้น

๒. จัดสัมมนาทางด้านความปลอดภัยขึ้นโดยตรงแก่เจ้าของกิจการ หรือผู้บริหารของสถานประกอบการต่าง ๆ หรืออาจสอดแทรกเรื่องนี้เข้าไปด้วยทุกครั้ง ในคราวที่มีการประชุมในวาระต่าง ๆ ระหว่างเจ้าของกิจการหรือผู้บริหารของสถานประกอบการต่าง ๆ

ข้อที่สอง ใช้วิธีการจูงใจสถานประกอบการต่าง ๆ ให้สนใจงานด้านความปลอดภัยโดยตรง ซึ่งอาจดำเนินการได้หลายวิธี เช่น

๑. จัดให้มีการประกวดหรือแข่งขันกันระหว่างสถานประกอบการต่าง ๆ ในนิคมฯ

หรือระหว่างนิคมฯ ค่อนิคมฯ โดยพิจารณาประเภทแยกเป็นประเภท ๆ ไป ซึ่งอาจมีถ้วยหรือโล่ห์ เป็นรางวัลชมเชย หรืออาจมอบธงค่านความปลอดภัย (พื้นขาวภาคขาว) เป็นรางวัลให้แก่ สดาประกอบการที่มการส่งเสริมงานค่านความปลอดภัยดีเอน ซึ่งเป็นการประกาศเกียรติคุณแก่ สดาประกอบการให้ เอนช็คคอคคนทั่วไป

๒. จัคบริการงานฝีกอบรม คังทักกล่าวแล้วในข้างต้นว่าการฝีกอบรมคนงานเพื่อความ ปลอดภัยเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเรื่องความปลอดภัย และเนืองจากในนิคมฯ มีสดาประกอบการต่าง ประเภทกัน แต่ละแห่งจึงต้องการการฝีกอบรมเฉพาะค่านแตกต่างกันไป ทางนิคมฯ อาจให้การ ส่งเสริมในเรื่องนี้ได้ เช่น ช้เงงรายละเอียดคให้ทราบถึงวิธีการฝีกอบรมที่ไคศล ให้ชาวสารค่าน ความปลอดภัยหรือสดาประกอบการไคต้องการวิชการจากภายนอก ทางนิคมฯ อาจเชิญ เ้าหนาที่ผู้มีความรู้ในเรื่องนี้ ๆ ไปอบรมให้ หรืออาจบริการคคต่อเ้าหนาที่จากหน่วยราชการอื่น ๆ ให้ ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกเร็วแก่ทางสดาประกอบการ และถือเป็นสิ่งจูงใจแก่ผู้ลงทุน ไคอีกรูปแบบหนึ่ง การให้บริการนี้ในระยะแรก ๆ อาจมอบให้หน่วยงานไคหน่วยงานหนึ่งรับผิดชอบ โดยเฉพาะไปกอนในอนาคคอาจตั้งขึ้นเป็นหน่วยฝีกอบรมของนิคมฯ โดยเฉพาะ และอาจขยายงาน โดยให้บริการฝีกอบรมและให้คำปรึกษาในค่านอื่น ๆ ด้วยก็ได้ เนืองจากจำนวนสดาประกอบการ ต่าง ๆ กำลังจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในอนาคคตามโครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย